

கூவால்வந்

கத்தோலிக்க வார வெளியீடு
செய்தித்தாளாகப் பதிவுபெற்றது.

94-ம் புத.

1969-ம் ஆண்டு ஆணி மாதம் 28-ந் திகதி சனிக்கிழமை— பிரதி சதம் 15

24-ம் இல.

புதுமையெப் பெண்ண ரசி

மருதமடுச்
செபமாலைத் தாயே! தாயே!!

— R. R. —

தேவாரம்

1

தன்கதிர் விசனது முகங்கண்டேன் தாயே
தயைபொழியுங் திருவிழியைக் கண்டேன்தாயே
மண்மிகைவாழ் எமக்கு வரம் பிரகாதிக்கும்
மலர்க்கரத்தை அபயதுணைப் பத்தைக் கண்டேன்
கண்குளிரத் திருச்கதனே உனியேகண்டேன்
களிகர்ந்தேன் கவிதீர்ந்தேன் அருளிந்தாளாய்
வணசிறப்பூர் வெண்மருப்பார் மணித்தேர் கொண்ட
மருதமடுச் செபமாலைத் தாயே! தாயே!!

2

சின்தை மெலிந்தழுவோர்க்குத் தேற்றம் நீயே
தீராத பணிதீர்க்கும் மூலி நீயே
அந்தரித்த வறிஞருக்கு நிதியம் நீயே
ஆனந்தப் பரகதிக்கு வாயில் நீயே
எந்தவித வரமுமருள் இறைவி நீயே
யேசுவின் பின் எல்லார்க்கும் எல்லாம் நீயே
மந்திரஞ் குழ் வீதியைமுங் தருளிவந்த
மருதமடுச் செபமாலைத் தாயே! தாயே!!

3

இடை யிடையே புலிகரடி திகிலுறுத்த
இருகாலுங் கடுப்பக்கன் மூன்றுறுத்த
நடைமெலியப் பசிதாகம் வெயில் பொறுத்தே
நடுவன முடறுத்துனது சமுகம் வந்தேன்
கடைவிழி பார்த் தபயகரங் தந்திடாயே
கலங்காதே மகனே(ளே) யென்று ரைத்திடாயோ?
மடைதிறங்கு கருணையென்மேற் பொழிந்திடாயோ?
மருதமடுச் செபமாலைத் தாயே! தாயே!!

4

என்பிரிய தாயே மிக்கினிய தாயே
என்னுயிருக் குயிரான தேவதாயே
வன்புள யான் அழுது பெருமுச்செறிந்தே
மாதாவே என்னேலமிட்டு வந்தேன்
அன்புகளின் தெணைக்கு ஏற்றிடாயோ
அன்னையென உணையெனக்குக் காட்டிடாயோ
மனவதைமேல் வரஞ்சொரிய வீதிவந்த
மருதமடுச் செபமாலைத் தாயே! தாயே!!

[தொடர்ச்சி 5-ம் பக்கம் பார்க்க]

மருதமடுத் திருச்சேத்திரம்

எத்தியோப்பிய
மன்னர் ரேமை
செல்வார்

எத்தியோப்பிய மன்னர் கெயில் செலாசி அண்மையில் பரித்தந்தை 6-வது சின்னப்பரை ஜெனிவா அகில தொழிற்சங்கஸ்தா பனத்தில்கண்டு கதைத் தார். அவ்வேலோயில் இருவரும் நெஜீ றி யா வின் போரைத் தீர்த்துச் சமாதானம் ஏற்படுத்துவதற்கு வழிவகைகள் தேடினர். உரையாடல் முடிந்ததும் பரி. தந்தை “நாம் மீண்டும்சந்திக்க வேண்டும். ரேமைக்குவந்து நம்மைச் சந்தியுங்கள். எத்தியோப்பியசமூகமொன்றுரேமையில் இருக்கின்றது” என்றார்.

“நான் உமது அழைத் தலை மனப்பூர்வமாக ஏற்கிறேன்” என்றார் மன்னர் செலாசி.

புதிய புளிதர்
யுலி பியாட்

சென்ற ஞாயிற்றுக்கிழமைசம்பேதுருவானவரின் ஆலயத்தில் சங். சகோதரி யூவி பியாட் திருச்சபையின் புனிதர் வரிசையிலே சேர்க்கப்பட்டார். புனிதர் பட்டமளிப்பு விழா அன்மை மாற்றங்களின் படி, மிகச்சுருக்கமாக முடிந்தன. வழக்கமாக 3 மணித்தியால் வங்கள் நீடிக்கும் இல்விழா இம்முறை 1 மணி 45 நிமிடங்கள் மாத்திரம் நீடித்தன.

புனித பூவி பெல்ஜியத்தை சார்ந்தவர். நமூர் மாதாவின் கண்ணிகைகள் என்றழைக்கப்படும் சபையின் ஸ்தாபகர்.

பட்டமளிப்பு விழாப் பேச்சில் பரிசுத்த தந்தை 6-வது சின்னப்பர் புனிதர்களின் புதுமைகளையிதமிருஷிய விதமாக அதிகரித்துக் கட்டுக்கதைகளைப் புகுத்துவதைக் கண்டனம் செய்தார். பொறுப்புணர்ச்சியற்ற கதைப் பெருக்கத்தின் காரணமாக உண்மையான புதுமைகளும் பெறுமதியை இழக்கநேரிடும் என்றும் எச்சரித்தார்.

வான் சோலை சூழும் நீல நீர்த் தடாகத்தின் மருங்கில் திருக்கோவில் கொண்டு மிக்க மாண்புடன் விளங்கி வரும் மருதமடுச் செபமாலையென்னை யின் பெருமையை எடுத்து ரைக்க வல்லவர் யார்?

இத்திருவன்னையின் புகழ் பரவாத பூமியில்லை; வந்தனை புரியாத மாந்தரில்லை; சித் திரம் வரையாத ஓவியரில்லை; காவியம் புனையாத கவிஞரில்லை; சொலைப்பமியற்ற சிற்பியில்லை; எழிலுறைக்காத இரசிகரில்லை; சேதி சொல்லாத சிறுர்களில்லை; பாதயாத்திரை செய்யாத பக்கர்களில்லை; இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த சிருஹும் அன்னையின் பெருமைதான் என்னே!

வானேர்கள் கீதம் பாட, ஊனம் செய் பாம்பு ஒடு, நூனமார் மாந்தர் தேட, நல்லிலொனுப் புதுமைகூட, நானிலம் வந்து தித்ததார். ஏவையாம் தாயன்னை இருளகல்; பாவையாம் கண்ணிமரி பார்புகழ்; பூவினிற் பண்புடனே புண்ணியமே மாந்க அன்புடனே ஆவலாய் வந்து தித்தார். நூனமார் சமாதானம் தரவந்த நாயகனைத்

பன்னிரு நட்சத்திரங்கள் முடியாக விளங்க, வெண்மதியைத் திருவதிகளால் மிதிக்கும் அழகுடன் மேன்மைபெற்று, வானுலகுக் கெழுங்கருளி வானவர்க்கெல்லாம் மேலாக உயர்த்தப்பட்டுப் பரலோக பூலோக இராக் (தொடர்ச்சி 5-ம் பக்கம்)

இந்தப்படாமல் யாதொரு மன்னிப்பும் உண்டாகாது

(எபிரேயர் 9-ம் அதி. 22-ம் வசனம்)

ஆழிமாதம் நம் மீட்பரின் திருக்குரத்தத்திலே மாதமென திருச்சபை நம்கு நினைப்பூட்டுகிறது. உலகம் உண்டான காலமுதல் உலகம் முடிவுவரை யுள்ள மக்கள் அனைவரினதும் பாவப்பரிகாரமாகவும், இரட்சிப்பின் அச்சாரமாகவும், ஒரேஒரு முறை ஏபவியான சம் சிவ்விடா மீட்பரின் கால முன்னிலையில் வாசித்து, காளை எனின்துப், வெள்ளாட்டுக் கடாக்களினதும் இரத்தத்தை, தன்னிருடன் கலந்து, சோப்பென்னும் புலவினால் தெளித்து, சுருவேசரன் உங்களுக்குக் கட்டளையிட்ட, உடன்படிக்கையின் இரத்தம் இதுவே ஏன்றார்.”

ஈம தவசிய மட்பாள தூய இரத்தத்தின் விலைமதிப்பை, வருடத்தில் ஒருமாதகாலத் திலாவது, நினைவு கூராமலி ருப்பது எப்படி? “பவியின் றி வேதம் இல்லை.” ‘இரத்தம் சிந்தப்படாமல் பாவமண்ணிப்பும் இல்லை.’

ஆதிதொட்டு இறைவனுக் கும் மக்ஞார்க்கும் உள்ள ஜக்கிபம் மிருபவியினாலேயே பெலப்பட்டு, வந்தது. அத்துடன் மிருபவி மாமச் அசுத் தங்களைப் போக்கும் எதுவாகவும் கருதப்பட்டு வந்தது. கிறிஸ்துவின் இரட்சணியப் பவியின் சாயலாக அமைக்க அம்மிருக பலிகளே பிராயச் சித்தப்பவியாகவும், தகவைபவியாகவும் ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டு, இறைவனுடன் ஒப்புரவாக எதுவாய் இருக்கன. யாதொரு பாவமன்னிப்பையே, மேட்சபேற்றையோ கொடுக்கமுடியாத அப்பவிகள், வரழ்வளிக்க வரவிருந்த கிறிஸ்துவின் சிலுவைப்பவியின் சாயலாக அமைக்கு, இரட்சிப்பை உறுதிப்படுத்திக்கொண்டு வந்தது.

தூயஇரத்தத்தின கிரயம் விளங்கக்கூடிய தாய் இருக்கிறது. அவரது வரம்புகடந்த கிணேகமேன்றுதான் அவரது இரத்தத்தின் விலைக்குச்சமன் செய்யக்கூடியது. பரிசுத்த ஆவியினால், பலியாகும்படி, தம்மைத்தாமே இறைவனுக்கு ஒப்புக்கொடுத்த கிறிஸ்துவாதின் இரத்தம், நம்முடைய இதயங்களை செத்த கிரிவை வளில் சின்றும், உயிர்ப்பிக்காது விடுமா? நம் மீட்புக்காகவல்லவா, கல்வாரிமலையில் முத்திரிக்கப்பட்ட இரட்சணிய உயிவில் தம் திருஇரத்தத்தினால் கையொப்பமிட்டார். அவது ஜக்குது திருக்காயங்களாகிய பதிவு முத்திரை வளில் சின்றும் புறப்பட்ட, செங்குருதி கோடாகோடி மக்களின் ஆன்மாக்களை இரட்ட

ஆபேல், ஆயிரகாம், மெல் கீசதெக் போன்ற நீதிமான் கவின் ஸ்தோத்திரப் பலிகளும் இவ்விடம் நினைவுகூரத் தகுஞ் தலை. இறைவன் இப்பலி களையெல்லாம் கையேற்று, இரட்சகரின்வரவை எதிர்பார் த் திருங்த இறைமக்களை கல்வாரி மலையை நோக்கி வழிகடத்தி, அவர்களின் பாவமன்னிப்புக் காகவும், அவர்களிடம் தமக்குள்ள அன்பை விளக்கவும், இறைமக்கனையே பலிப்பொருளாக்கச் சித்தங்கொண்டு, அதற்குரிய பிரசைசுக்கை தெரிந்தெடுத்து, அவர்களிடமிருங்கே இரட்சிப்பின் பலிப்பொருளைத் தயாரித்தார். அப்பலிப் பொருளாகிய கிறிஸ்துவோ தாவிதாசர் பாடிய சங்கத்தின்படி (39-ம் அதி, 8-ம் வசனம்) அவர்வாயாலே யேபின்வருமாறு பாடுகிறார்.” கிடாரியினதும், காளைகளினதும் இரத்தம் பாவத்தை நிக்கமாட்டாதென்றும், ஆன்டவரே! இவற்றைநீர் வெறுத்து, எனக்கு ஒரு சரீரத்தைக் கொடுத்து, பாவத்துக்குப் பரிசாரம் பண்ணும் படி கேட்டார். இதோ வருகிறேன். தேவரீருடைய திருச்சித்தம் நிறைவேற்றும்” என்கிறார்.

புனித இராயப்பா கூறிய இவ்வாக்கியங்கள், கீறில் து வேரடி சேர்ந்து அவரது பாடு களில் பஞ்சுப்ரதம்படி சகல விசவாசிகளை மும் தூண்டி விடாது. இவ்வாறு நம்மைத் தூண்டிய பரி. இராயப்பர். முதல் வேத சாட்சியான பரி. முடியப்பர் புறஜாதியாரி ன் அப்போஸ்தலரான புனித சிங்னப்பர் இன்னும் ஒத்துடன் மேர புனிதர்கள், கீறின்றியிருந்து

சொல்லும் செயலும்—செல்வி யசிந்தா கவிரமுத்து

“எங்களுக்குத் தீமைசெய்தவர்களை நாங்கள் பொறுப்பது போல, எங்கள் பாவங்களைப் பொறுத்தருனும்.”

இது, கிறிஸ்துநார்த் தாமே
ஏற்பித்த செபமாகிப பரமன்
டலமக்கிரத்தின் நான்கு மன
ரூட்டுக்களில் ஒரு வசனம்.
இதன் கருத்தாழ்வதை உண
ராது காம் பரமன்டல மக்கி
த்தைத் தினக்கொறும் ஒது
கிழோம். மற்றையோர் எங்க
ஞக்குப் புரியும் திமைக்களை
ஏங்கள் மன்னிப்பக்கோண்ட

பிதாவே நீரும் நாம் உமக்கு
எதிராகச் செய்யும் குற்றங்
களை மன்னியும் என்று வேண்
திக்கொள்ளுகிறோம். ஆம்,
இந்த விஷணுப்பத்தில் மிகப்
பரந்த, ஆழந்த கருத்துண்டு.
மனிதர் யாவரும் பெலவி

னா, அவாகள் குறைகள்
புரிவது இயல்பு. குற்றம் புரிந்
துவிட்டு கடவுளிடம் மன்னிப்
புக் கேட்டால் அவர் மன்னிக்
கிறார். அளவற்ற கருணை
கிறங்க கடவுளுக்கு எதி
ராக்க குற்றம்புரிந்தால் அவர்
எம்மை மன்னிக்கவேண்டும்;
எம்மை நித்தியவீடு சேர்க்க
வேண்டும் என்று என்னும்
கிறோம். ஆனால், நமது சகோ
தரர் நமக்குச் செய்யும் சிறு
தவறுகளைக்கூட நாம் மன்னிப்பதே
கிடையாது. அப்ப
டியாயின் பிதா எங்களும்
ஏங்கள் பிழைகளை மன்னிப்
பார். நாமே தீர்ப்பிடுவது
போல் “நாங்கள் பொறுப்பது
போல் எங்களுக்குப் பொ
றும்” என்று சொல்கிறோமே.
நாமோ மன்னிப்பது கிடை
யாது. சொல் ஒன்று செயல்
ஒன்றுக் வாழ்கிறோமல்லவா?
நம்மை ஒருவர் பலபேர்
மத்தியில் ஒருமுறை பழித்து
விட்டால் அப்பப்பா! நாம்
படும்பாடு. அவரைப்பற்றி
இல்லாதது. பொல்லத்து

உவலாத்து, பாலா தது
எல்லம் எடுத்துக் கட்டிச்
சொல்லி ஊர் முழுவதுமே
அவரைப் பார்த்து நகைக்க
வைத்துவிடுகிறோம். நமது
குற்றத்தை ஒருவன் திருத்த
வந்துவிட்டால் இவனைத்தெரியாதா.
என்னைத்திருத்தவந்து
விட்டான் என்று வீட்டுக்கு
விடு, தெருவுக்குத் தெரு,
சங்கிக்குச்சங்க தினின்று அவனைப்பற்றி ஆவலாதி, அவனுறு
கூறுகிறோம். நமது பொருளை
ஒருவன் தெரிக்கோ தெரியா
மலோ சிறிது அபகரித்துவிட்டால் பழிக்குப்பழி, பல்லுக்
குப்பல் என்று மூழங்கி அவன்
அபகரித்ததைப் போல பல
மடங்கு செல்வம் அவனிட
மிகுந்து அழிக்குவிடவேண்டு
மென்று விரும்புகிறோம்.

அழைமுப்புக்கு இணங்கி, தம்
குருதியையும் (கிறிஸ்தவின்
பலத்தாற் திடப்பட்டு) சிக்கி,
கிறிஸ்தவின் சாட்சிகளாக
மரித்தனர். அதனாலேயே
திருச்சபை செழுமையடைந்து
ஆலனிருட்சம்போல் உலக
நடந்தும் கிளைகளைப்பறப்பி,
தளைத்திருக்கிறது. கிறிஸ்து
வின் பிள்ளைகளாகிய நாமும்,
இவர்களைப்போல இரத்தம்
சின்தாவிட்டாலும், கிறிஸ்து
வின் தூய இரத்தத்தின பெறு
மதியை விண்போக்காது,
அவருக்குச் சாட்சிகளாய்ச்
கிடையால்.

ஒருவன் தனக்கு எவ்வளவு
நண்மைகள் புரிந்திருக்கத்தபோ
தும் அந்த நண்மைகளை எல்லாம்
மறந்து நண்மதி கெட்டு
அவன்செய்த அற்பு குற்றத்
தையே மலையெனப் பெரிது
படுத்துபவர் பலர்.

விசேஷமாக நம் பெண்களிடம் இந்த மன்னிக்கு ம

வைப்பின்பற்றியவரது தாய்
உழவுக்கு, தேவனேசம், பிறர்
நேசம் நிறைந்த அவரது இதய
தூய்மைக்கு, பங்கம் ஏற்படும்
படி செய்கிறோம். இச்செயலை
பலரும் அறியும்வன்னம்கூறி
அயலவளின் நற்பெயரையும்,
கிறிஸ்தவின் புரிதரைப்
பற்றிய தூய்மையையும்
கொடுக்கிறோம்.

ஆலயம் சென்று, ஆண்ட
வினை நங்கருணை மூலம் பெற்று
வாழ்க்கால் கிறிஸ்தவ முறை
நிறைவு பெறுகிறது என்பதே
நமது எண்ணமாக இருக்கிறது.
தன் அயலவனுக்கு எவ்வளவு
கேடுகள் புரிக்காலும் அது
குற்றமாக்கி ஏன்ற உடுக்க

முறையாக்குத் தூண்டில் அடித்து
மற்ற மூடக்கொள்கை கண்டிக்க தீர்த்து. இன்னும்
கத்தோலிக்கராகிய நாம் இவ்வாறு பிரச்சினேகத்திற்கு
மாறாக நடப்பதினால் பிரசமய
மக்களுக்கு மிகவும் துண்மா
திரிகை காட்டி வருகிறோம்.
பிரச்சினும், விசுவாசமும்
நிறைக்க வாழ்வால் முன்மாதிரிகை
காட்டவேண்டியவர்கள்
துண்மாதிரிகை காட்டுகிறோம்.
கிறீஸ்துவவச் சரியாக அறியாத பிறமக்கள் இதுதான்
கத்தோலிக்கமென்று இதெங்கு
துபேசுவதற்கு ஏதுவாகிறோம்.
“உலகெங்கும் சென்று சுவி
சேஷ்த்தைப் போதியுங்கள்,”
“ஏழூழுபது தரம் மன்னியுங்கள்” என்று கறிய யேசுவின்
வார்த்தைகளை நிறைவேற்றுவதற்குமது சீர்க்கெட்டவாழ்வு
தடையாகிறது. இனியாவுது
“பகைவரை நேசியுங்கள்,”
பிரச் சாங்க குருக்கு எதைச்
செய்யவிரும்புகிறீர்களோ
அதை அவர்களுக்குச் செய்யுங்களென்ற வார்த்தைகளைப்
இன்பற்றி “எங்களுக்குத்
கிழை செய்தவர்களோ...” என்ன

நம் கணமுன் நாம் கா~~னும்~~
 நம் அயலானே, நம் சரோ
 தரனை நாம் நேசிக்க, அவ
 அக்கு இரக்கம் காட்ட,
 அவனை மன்னிக்கவிரும்பாத
 நாம் நம் கணகாலைத் தடவீளை
 எப்படி நேசிக்கிறோம் என்று
 கூறுமுடியும்?

பரமண்டலமங்கிரத்தை சுக்கிரும்போது கிளி ப்பின் கொப்பாடமாக ஒத்தாது, உணர்ந்து செயிக்கவேண்டும். சொல்லோடு நில்லாது செயலில் அனுட்டிக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் கிறிஸ்துநாதர் “கற்பித்தபடி எமது பாவமன்னிப்பும் நிச்சயமான தாயிருக்கும்.

இசை மூலம் : இசையு
லம் பயிர் வளர்க்கப்படும் ;
இசையுலம் பசுவிடம் பால்
கறக்கப்படும் ; இவை நாம்
அறிக்கை. ஆனால் இசை
மூலம் சில நோய்களைக் கு
ணப்படுத்த முடியும் என்றும்
கண்டு படித்துள்ளார்.

28-6-1969

பழம் பெருமைவாய்ந்த மருதமடுத் திருப்பதி

[பி. சவரீமுத்து]

இலங்கையில் வாழும் மக்களிற் பலர் மடுவைப்பற்றிக் கேள் விப்பட்டிருக்கின்றனர். எனவே அதைப்பற்றி எழுதப் புகுதல் கொல்லர் தெருவுக்கு ஜசி விற்கப்போதல் போன்ற ஒரு பிரேயாசனமற்ற செயல் என்று கிளர் நினைக்கக்கூடும்.

ஆனால் வருடாவருடம் சாதி
சமய பாஷாபேதமின்றி பல்லா
யிரக்கணக்கான பக்தர்களைத்
தன்னிடம் வரவழைக்கும் இந்
தத் திருப்பதியின் ஆதி வர
லாற்றையும் அதன் ஆரம்பத்
தையும் மிகச் சிலரே (தத்தோ
விக்கரும் உட்பட) நன்கறிக்
திருக்கின்றனர்.

தூரம்பம்

இத் தேவாலயமானது
 1833ஆம் ஆண்டில் கோவைக்
 கருமாரின் காலத்தில் கனிம
 மண்ணினால் நிறுவப்பட்டது
 சிறிய கொட்டிலாக விருக்க
 தது. இதை நிறுவியவர் அங்கு
 காலத்தில் மன்னார் நீதிமன்றக்
 காரியதறிகியாகக் கட்டமை
 யாற்றிய திரு. மொயிள் என்று
 அறியக்கூடிரது.

பின்பு 1828ஆம் ஆண்டில்
 ஒரு கோவைக்குரவாள
 வணக்கத்துக்குரிய ஜோஆம்
 பிறுங்சீல்கோ என்பவரால்
 இக் களிமண் கொட்டில் பல
 வகைளால் மாற்றி அமைக்கப்
 பட்டதென அறிகிரோம்.

1836 ஆம் ஆண்டில் இலங்கைப்பகுதி கோவையிலிருந்து பிரிக்கப்பட்டுத் திருச்சூப்புவின் வரை தனி தனி மாகாணமா அயராது இன்றம் உழைத்துவருகிறார் தந்போதைய யாழ் மேற்றிராணி ஆண்டகை ஜே எம்வியானுஸ்பிள்ளை.

திருநாட்கள்

அதன்பின் இலங்கை மாகா
ணம் 1843ஆம் ஆண்டு வ
கொழும்பு, யாழ்ப்பாணமாகிய
இரண்டு மாகாணங்களைப்
பிரிக்கப்பட்டபோதும் மருத
முடி யாழ்ப்பாணப் பரிபாலக
ரின் ஆதிக்கத்துக்குள்ளேயே
அடங்கியது.

ஆய்களின் தொண்டு

தற்போதுள்ள அழகான
தேவாலயத்துக்கு 1827 ஆம்
ஆண்டு ஆவணி மாதம் 8 ஆக
திங்டி முலைக்கல் நாட்டிய
பெருமை ஆண்டகை கிறிஸ்
தோப்பர் பொன்ஜீன், அ.ம.தி.
அவர்களுக்கே உரியது. அவ

இத் திருப்பதியில் தற்பாது ஜங்கு பிரதான திருட்டக்கள் மிகவும் சிறப்பாகக் காண்டாடப்பட்டு வருகின்ன. பங்குனி மாதம் 10 ஆக்கதி துவக்கம் 15 ஆக்கதி துவக்கட்டும் கொழும்பு முதலால் முத்துவாரம்) பழுஞங்கம்புகுதினாச் சேர்க்க மக்கள் கு சிறந்த திருநாளைக் கொண்டாடி வருகின்றனர். வைசிமாதத்தின் முதல்நாயின்று கஞ்சண்டகரைப்பகுதி கண்ண் தங்கள் திருநாளை அங்கு கொண்டாடி வருகின்ன (கொடர்ச்சி 6-ம் பக்கம்)

Digitized by srujanika@gmail.com

அமைதிக்கு ஓர் இடம் முத்திருப்பதி

நத்தை வயிற்றிலே வெண்முத்து — சேற்று நீரிடையே செந் தாமரை — முட்செடியிடையே ரேஜாமஸர். கானகத்தின் மத்தி யிலே எழுந்தது மருதமடுத் திருப்பதி. இளைத்துக் கணைத்துக் கவலைச் சுமையோடு தஞ்சமடைபவர்களின் குளிர்நிழற் சோலையும் அதுவே தான்.

இலங்கையில் ஒல்லாந்தர் ஆட்சி ஆரம்பமாகிப்போது கத்தோலிக்கமக்கள் அடிமை களாக நடாத்தப்பட்டனர். ஒல்லாந்தரசின் நோக்கம் கத்தோலிக்க திருமறையை இலங்கையில் நிர்முலமாக்க வேண்டுமென்பதே. இதனால் கத்தோலிக்க மக்கள் வாழ்ந்த பகுதிகளிலெல்லாம் கவுலையம்

பகுதிகளைவிட்டாலும் கால்யூப் பயங்கரமுமே அந்காட்களில் குடிகொண்டிருந்தது. நீதி மறைந்து அந்தி தலைவரித் தாடியது. எனினும் “ஆண்ட வனுக்கே நாம் அடிமை. ஒல் லாந்தரசனுக்கு நாம் என்று மே அடிமையில்லை. அடிப்பனிய மாட்டோம்” என்ற உறுதியான உள்ளத்துடன் தமக்குற்றவைகளையும் நாட்டையும் துறந்து காட்டிலே தஞ்சம்புகுந்து வாழ்ந்த கத் தோலிக்கர்தான் யாழ் ப்பாணம், மன்னர், மாதோட்ட வாசிகள். எதுவந்த பொழுதி அம் தேவீர் இடமும் தேவ அன்னையிடமும் குன்றுத பற்றுதலும் கலங்காத இதயமும் அவர்களுடையது.

அந்த அடர்ந்தகாட்டிலே அவர்களின் பேராயுதம் திருச் செபமாலையேதான். அந்தச் செபமாலையின் வல்லமையால் தான் பலவருடங்களுக்குப் பின் வேதகலாபனை வேகம் தளர்வடைந்தது. மக்கள் மனச்சாங்கி பெற்ற துடன் மருதமடுத் திருப்பதியையும் அன்னையின் அன்பளிப்பாகப் பெற்றனர். போர் இன்றேல் வெற்றியில்லை—இடமுழக்க மின்னவின்றேல் பெருமழை இல்லை. அதேபோல் அன்றைய வேதகலாபனை இல்லை யேல் நாம் இன்று இத்த

ക്രൈസ്തവ

இடிக்கொண்டிருக்கும் சினிமா
வைத் தேடிப்போகும்படி கூற
வில்லை. கற்பனையைச் சுற்று
அப்பால் திருப்புவோம். இருள்
அகற்ற ஒளி! விழிநோக்க ஒளி!
ஆயமைத்தியில் அமைதிபெற
அணையா ஒளிவிளக்கு. ஒளி
யைப்பற்றி ஒப்பரியவற்றைச்
செப்பிய யேசு நானே ஒளி என்
ரூர். டழுமைய ஏற்பாட்டில் மட்டு
மல்ல புதிய ஏற்பாட்டினும்கூட
ஒளியைப்பற்றிய உவமைகளும்

படிப்பானாக என்றும் இளியால் வழிகண்டவர் புனித சின்னப்பர். திருமதையின் பெரு ஒளியாய் இன்று திகழ்கிறார். அன்னரின் திருகாளாத் திருச்சு சுபை ஆனி தினகள் 29-ம் நாள் மொண்டாடுகிறது. ஆம், சவு லைப் பவுலாக மாற்றிய அந்த ஒளி என்னன ? தொடருங்

பக்தர்களும் தம்மைத் தகுதி
யான நிலையில் தயார்ப்படுத்
திக்கொள்ள வேண்டும். பக்
தர் க ஞக்கும் சஞ்சலம்
அடைந்தோர்க்கும் தஞ்சம்
கொடுக்கும் திருவிடாக—
திருப்பதியாக மடுத்திருப்பதி
என்றும் அகழும் புறழும்
தூய்மையுடன் விளங்கவேண்
டும் என்பதையே தேவதாய்
விரும்புகின்றார். ஈழநாட்
ஒன் பலபாகங்களிலிருந்தும்
திருப்பதிக்கு யாத்திரைபோ
கும் மக்களும் பக்தர்களும்
மடுத்திருப்பதியைத் தூய்மை
யான யாத்திரைத் தலமாகப்
பாவித்தல் நீங்காக் கடமை
யாகும். அப்போது தான்
திருச்செபாமாலை அன்னையும்
அத்திருத்தலத் திலே அக
விறைவுடன் நிலைத்திருந்து
தம்மை அண்டிவரும் அடியார்க்கு அருட்கொட்டகளை
நிச்சயம் அருள்வாள் என்பது
உறுதி. எனவே இம்முறை
ஆலய அபிஷேகத் திருநா
ளாகிய ஆடி இரண்டில் மடுத்
திருப்பதியில் நிகழும் மா
பெரும் விழாவுக்கு வழமை
போல் இம்முறையும் பக்தர்
கள் யாத்திரைசென்று அடியாத
அன்னையின் அருள்
பெறவே ஆசிக்கின்றே ம்
நாம்.

“மருதமடி மாதாவே
மனுக்குலத்தின் நாயகியே
கருணையருட் செபமாலை
கணி ந் திட்டநாம் செய்
வாயே”

ଭାଷାର୍ଥୀ

କୁମାର ଉତ୍ତରାଧିପତି-

கிறிஸ்தவர்களைக் கொன்று
குவிப்பதில் அவனுக்கிருந்ததனினி
யாத தாகம் அளவிடமுடியா
தது. கட்டிளாங்காளையான
வீரன். எழுப்பான தோற்றம்.
மிடுக்கான நடை. ஏதையும்
சாதிக்கும் ஆற்றல். கிறிஸ்தவர்
களைக் கொன்றுகுவிக்குத்தரவு
பெற்று குதிரை ஒன்றில் கெம்
பீர தோற்றத்துடன் தமாஸ்கு
பட்டினத்தை நோக்கிச் சென்று
வோட்டுக்கொண்டு.

வெள்ளியிலே பிரகாச ஒளின்று
அவன் விழிகளையக்கியது.
ஒளியால் விழிமயக்கியவன்
மேற்கொண்டு செல்லமுடிய
வில்லை; வீழ்ந்தான் திலத்தில்.
அந்த அந்புத ஒளியைத் தொ
டர்ந்து ஒரு ஒலி; சுவலே, சுவலே
என்னைத் தன்புறுத்து
கிறாய்? அச்சம் அவனை ஆட்

மகளிர் மன்றம்

அன்புறை நேயர்களே! வணக்கம் !.....

ஆடிமாதம் நமது இரட்சகரது திருச்சிரத்தின் வணக்கமாதம். யேசுக்கிறிஸ்துநாதர் தமது திரு உதிரத்தைக் கொண்டே நம்மை இரட்சித்தாரென்று வேதங்கமம் மீண்டும் மீண்டும் நமக்கு ஞாபகப்படுத்துகிறது. "பாவப் பொறுத்தலினியித்தம் அநேகருக்காகச் சிந்தப்படும் புதிய ஏற்பாட்டின் நமது இரத்தம் இதுவே" — யேசுநாதரின் திருவாக்கு (மத. 26 : 28).

கிறீஸ்துநாதர் வெள்ளாட்டுக்கடாக்கள், கன்றுக்குட்டி கள் முதலியவற்றின் இரத்தத்தைக் கொண்டல்ல, தமது சொந்த இரத்தத்தைக்கொண்டே நமக்கு நிதிய இரட்சனியத்தைப் பெறுவித்தார் (எப. 9 : 12).

யேசுநாதர் தமது உதிரத்தைக்கொண்டு எங்களை மீட்டிரட்சித்து அதை எங்கள் ஆக்துமங்களுக்குப் பானமாகத் தந்தருஞ்சிருர். அதற்குப் பிரதினாறியாக வட்சாதில்சம் கிறீஸ்தவர்கள் தங்கள் இரத்தத்தைக் கிந்தி வேதசாட்சிகளானார்கள்.

அங்குமாக நாம் யேசுநாதருக்காகப்படும்பாடெடன்? நமது பிரயாசமில்லாமல் அவருடைய இரத்தப் பலன் நமக்குக் கிடையாது.

"ஆண்டவரே! நீர் தமது திரு உதிரத்தைக் கொண்டு எங்களை மீட்டிரட்சித்த நன்மைக்காக என் முழு இருதயத் தோடு உமக்கு நன்றியறிந்த தோத்திரஞ்சொல்லுகிறேன். தமது திரு உதிரப் பலனை எங்குத் தந்தருஞ்சு." "நிதிய பிதாவே! யேசுநாதரின் திரு உதிரத்தைப் பாவிகளை மனந்திரும்புதலுக்காக உமக்கு ஒப்புக்கொடுக்கிறேன்." இந்த மனவல்லயச் செபங்களை அடிக்கடி சொல்லிவருவோ மாக!

நூற்று

அன்னையர்க்கு ஓர் அன்பளிப்பு :

கண்மணியே கண்ணுறங்கு!.....

(அந்தமாடி மெத்தையடி எ. மெ.)

கண்மணியே!...கண்ணுறங்கு!.....

கட்டமுகே!...நீயுறங்கு!

விண்மதியே!..வீணாமுகை

விட்டுவிட்டே நீயுறங்கு!..ராரோ...ராரி...ராரோ

.....ராரோ...ராரோ.. ராராரோ

I

வாடாமலர் நீ வாடியதேன்?....

வண்ணமுகமும் மாறியதேன்?....

ஆரூய்க் கண்ணீர் ஒடுவதேன்?

அம்புலியே எந்தன் ஆரமுதே—வானின்

அம்புலியே எந்தன் ஆரமுதே!....(கண்மணியே)

II

கொவ்வையுதுகள் சிவந்ததென்னே?....

கோலக் குயிலிசை தளர்ந்ததென்னே?

செவ்வாயிதழ்கள் விரிந்ததென்னே?....

செம்பவளக் கன்னம் நனைந்ததென்னே?—உந்தன்

செம்பவளக் கன்னம் நனைந்ததென்னே?... (கண்.)

III

வெண்ணிலா கீழ்வர மறுத்துவோ?....

விரைந்துமே மேகத்துள் ஒனித்ததுவோ?....

பண்ணேடிசை பாடுங் குயிலினங்கள்

பரிந்துணைத் தாலாட்ட மறுத்தனவோ? —வந்து

பரிந்துணைத் தாலாட்ட மறுத்தனவோ?.... (கண்.)

VI

பஞ்சணை மெத்தையும் கசந்ததுவோ?....

பாட்டோடு ஆட்டமும் பிடிக்கலையோ?....

கொஞ்சிடும் அன்னைதான் வெண்டுமோடா

குலக் கொழுங்கே எழிற் கோகிலமே!—எந்தன்

குலக் கொழுங்கே எழிற் கோகிலமே!..... (கண்.)

V

வான்லோகத்தின் மாட்சிமையை

வந்திடுங் கனவினிற் துய்திடலாம்!....

மாசமறுவற்ற சம்மனசே!....

மகிப்பனின் தூதரோடாடிடலாம்—நீயும்

மகிப்பனின் தூதரோடாடிடலாம்!.... (கண்மணி.)

VI

மாலையில் ஆவயங் செல்ல வேண்டும்!...

மரியனை ஆசியை இரக்கவேண்டும்!

மங்கள தீபங்கள் ஏற்ற வேண்டும்!....

மாங்குயிலே இப்போ சற்றுறங்கு—சோலை

மாங்குயிலே இப்போ சற்றுறங்கு..... (கண்மணி.)

இல்லறமீன்றும் இன்பப்புங்காவிலே

திருமணம் சிச்சயிக்கப்படு

கின்றது. சிச்சயார்த்தவிழா

கோலாகலமாக நடைபெறு

கின்றது. காதந்திடதங்கள் பரி

மாறப்படுகின்றன. பின்னர் கல்

யான் நாளின் அலங்கைப்பும்

ஆரவாரமும் எதிர் பார்த்த

இன்பாளும் இன்பத்தின் இனைப்பிரியாகிலையை

உறுதிப்படுத்துவதை

யாக்காட்சிக்குக்கூடியுள்ளது.

மாலைப்பெண்மேலுலகதேவதை

